

خبر

بررسی طرح اجرای اصل تجمعات قانون اساسی در کمیسیون شوراها

ایسنا– پروانه مافی ضمن تشریح جلسه امروز کمیسیون شوراها، بیان کرد: در جلسه امروز طرح اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی مورد بررسی قرار گرفت. این طرح توسط بنده و همراه حدود ۴۴ نفر از نمایندگان آمده شده است و به هیات ریسه داده شده بود، هیات ریسه نیز این طرح را به کمیسیون شوراها ارجاع داد. در رابطه با کلیات این طرح مخالفین و موافقین صحبت کردند و در نهایت کلیات آن در جلسه کمیسیون رای آورد و قرار شد کار گروهی برای بررسی مواد این طرح تشکیل شود. نماینده مردم تهران در مجلس ادامه داد: طرح اصل ۲۷ قانون اساسی مربوط به اصل تجمعات در قانون است. در اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی ضرورت دارد نمایندگان مجلس نسبت به تصویب قوانینی که زمینه قانونی شدن تجمعات را فراهم می‌کنند اقدام کنند و ما در راستای اجرایی شدن این اصل این اقدام را انجام دادیم. اصل ۲۷ قانون اساسی به تجمعات اشاره مفصلی دارد و بر اساس آن افراد و اشخاص در ارتباط با خواسته‌ها و درخواست‌هایشان می‌توانند تجمع کنند و درخواست خود را مطالبه نمایند، این اصل تاکنون به صورت ناقص اجرایی می‌شد.

وی افزود: در اهداف این طرح تاکید شده در راستای عمل به اصل ۲۷ قانون اساسی با توجه به اینکه هیات ریسه و رییس مجلس باید بین اجتماع‌کنندگان حضور داشته باشند این مساله نیز بررسی شده است. تجمعات مردمی چون از طرف تشکل خاصی صورت نمی‌گیرد معمولا خواسته تجمع کنندگان در قالب یک بیاتیه مطرح می‌شود و افراد تجمع‌کننده نباید حمل سلاح داشته باشند چون مخل امنیت و مغایر با اصل ۲۷ قانون اساسی است. این مباحثی بود که در این زمینه مطرح شد و کلیات آن نیز رای آورد. البته در اصل سوم، نهم، ۲۳، ۲۴، ۲۶ و اصل ۴۰ نیز به ایجاد محیطی مساعد و آزادی فردی اشاره شده است.

◆◆◆

تأش:

درباره لایحه الحاق دولت به CFT تصمیم فراکسیونی گرفته نشد

ایسنا– نایب رییس فراکسیون امید مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه در مورد مسکوت ماندن لایحه الحاق دولت ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم (CFT)، با جمع محدودی از فراکسیون‌ها مشورت شد در عین حال گفت که در این باره تصمیم فراکسیونی گرفته نشده است.

محمدرضا تأش در حاشیه جلسه علنی صبح دپروز (سه‌شنبه) مجلس در جمع خبرنگاران درباره اخبار منتشره مبنی بر ارسال پیامک‌های تهدیدآمیز به نمایندگان درباره پیوستن به چند کنوانسیون بین‌المللی، گفت: من در فراکسیون هم پیشنهاد دادم که این موضوع پیگیری شود چرا که بعضی از شماره‌ها تقریبا ثابت است. ظاهرا تشکیلاتی شماره نمایندگان هر استان را به همان استان مرتبط داده تا آنها این پیامک‌ها را ارسال کنند؛ البته ممکن است به صورت کشوری هم این کار را انجام داده باشند اما اینکه این تشکیلات چه تشکیلاتی است، موضوعی است که وزارت اطلاعات باید آن را عنوان کند. تأش ادامه داد: لحن پیامک‌ها هم مختلف بود، بعضی از آنها دلسوزانه، برخی محترمانه و برخی هم تهدیدآمیز. نایب رییس فراکسیون امید درباره پیشنهاد مسکوت ماندن لایحه پیوستن ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم نیز گفت: در این باره تصمیم فراکسیونی گرفته نشد و خیلی فوری به این تصمیم رسیدند. وقتی آن صحنه‌ها اتفاق افتاد و طومار پهن شد، گفتند ممکن است این لایحه برای نیساور، در واقع تصمیم بین بد و بدتر گرفته شدد اما فکر می‌کنم نتیجه آن فرق چندانی ندارد چرا که تشکیلات بین‌المللی گفته طبق ضراب‌الاجل عمل می‌کند.

تأش با تاکید بر اینکه فرصت رای فراکسیونی در این باره وجود نداشته، اظهار کرد: درباره مسکوت ماندن این لایحه مشورت‌هایی با جمع محدودی از فراکسیون‌ها صورت گرفت، با من هم صحبتی شد و من هم بین بد و بدتر همان را انتخاب کردم تا قدری زمان بخیرم ولی الان فکر می‌کنم نتیجه‌اش فرقی ندارد. ◆◆◆

چرا نمایندگان را تهدید می‌کنند؟

خبر آنلاین– در جلسه علنی روز یکشنبه بود که برخی نمایندگان از دریافت صدها پیامک سخن گفتند که آنها را از تصویب «لایحه الحاق ایران به کنوانسیون بین المللی مقابله با تامین مالی تروریسم» باز می‌دارد.

مصطفی کواکبیان نماینده تهران مرجع این پیامک‌ها را بسنج داشجویی معرفی کرد که حدود ۶۰۰ پیامک برای هر نماینده ارسال کرده است. علیرضا رحیمی عضو هیات رئیسه مجلس نیز خبر داد که طراحان این پیامک‌ها در مشهد هستند.

علی ادیبانی راد نماینده قائم شهر نیز در جلسه علنی دیروز در تذکری گفت: چپ وراست برای نمایندگان پیامک می‌آید، در حالی که تلفن همراه یک وسیله شخصی است.

او تعدد بالای این پیامک‌ها را به «مباران پیامکی» تشبیه کرد و افزود: ذی نفعان که در جای خودشان حق دارند، اما همه عزیزان در جریان باشند که شان حقوقی و حقیقی نمایندگان اجل این حرف هاست که با پیامک خط بگیرد یا نظرشان را تغییر دهند. بعضا هم متن این پیامک‌ها توهین آمیز است که اگر رای ندهید، چنین می‌شود و چنان می‌شود!

علی لاریجانی که ریاست جلسه را بر عهده داشت با تایید این تذکر گفت: این مسئله اشکالی است که باید در هیات رئیسه بررسی کنیم. متأسفانه مراکز تلفن نماینده‌ها را در اختیار افراد قرار داده اند و نمی‌گذارند نمایندگان تفکر کنند. باید درباره این موضوع در هیات رئیسه صحبت کنیم و راهی بیابیم.

سیاست

جمعی از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب در نامه‌ای به سید محمد خاتمی خواستار تغییر در ساختار شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاحات شدند

ضرورت اصلاح اصلاحات

گروه‌سیاسی |گویی ماجرای اصلاحات‌گروه‌های زیادی را تجربه می‌کنند؛ گروه‌هایی که حتی می‌تواند موجودیت اصلاحات را با چالش‌های زیادی همراه سازد. این موضوع را اصلاح‌طلبان نیز درک کرده‌اند. البته باید این مساله را به فال نیک گرفت. عبور از بن‌بست‌ها بدون بازسازی و ترمیم اندیشه‌ها نمی‌تواند به نتیجه برسد اما ایستایی اصلاحات یا فعالیت فشرده تعداد زیادی از اصلاح‌طلبان برای دریافت سمت‌های دولتی کار را به جایی رسانده بود که هر از گاهی این گمان ایجاد می‌شد که اصلاح‌طلبان ظاهرا پویایی اندیشه و عمل را فراموش کرده‌اند. دیروز گروهی از اصلاح‌طلبان با نوشتن نامه‌ای به رئیس دولت اصلاحات به نوعی یک تحرک تازه برای اصلاح اصلاحات را نشان داده‌اند این که آیا آنها برای بازسازی مسیر اصلاحات درست به نتیجه رسیده‌اند یا تعویض مدیریت اصلاحات راهبرد اصلی برای بروزرفت از بن‌بست است، پرسشی است که حتما باید به آن پاسخ داد اما نفس نگارش همین نامه می‌تواند برای امید به تحرک اصلاحات مفید باشد. در ادامه می‌توانید متن نامه را بخوانید:

به نام خدا

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای سید محمد خاتمی

با سلام و تقدیم احترام؛

همچنانکه مستحضرید دوم خرداد ۱۳۶۶ فصل جدیدی از اصلاح‌طلبی در ایران بود که امید به اصلاح ساختار و رفتار مدیریت نظام سیاسی را در دل میلیون‌ها ایرانی زنده کرد. امروز اما همزمان با ۲۱ امین سالگرد دوم خرداد، جریان اصلاحات از هر سو در تنگنا و فشار قرار گرفته است. شدت این فشارها از یک سو و برخی ناکارآمدی‌های درونی جریان اصلاحات از سوی دیگر

منجر ن آن شده است که در میان بخش‌هایی از مردم این تصور ایجاد شود که اصلاحات دیگر توان ایجاد تغییر درزیست اجتماعی ایشان را نداشته و باید در جستجوی راه‌های دیگری برای تغییر بود. راه‌هایی که به نفع ما در این شرایط پرخطر داخلی و خارجی احتمالا هزینه‌های فراوانی را به ملک و مملکت تحمیل خواهد کرد. بیستویک سال پس از دوم خرداد، جریان سیاسی موسوم به این نام هنوز از سامان سیاسی متناسبی برخوردار نیست و فقدان سازمانی پویا برای هدایت جریان اصلاحات به مهم‌ترین ضعف اصلاح‌طلبان بدل شده است. همین مساله باعث شده تا این جریان که «تئرف جبهه‌ای» از عناصر بنیادین راهبرد آن محسوب می‌شود، گاه به نتایجی برسد که از شفافیت کافی برخوردار نیست و یا بدنه اصلاح‌طلبان و حتی نیروهای فعال اما غیر حاضر در لایه‌های خاص از فرایند امور بی اطلاع باشند.

برای حل این مساله راه‌اکر تشکیل شورای مشورتی اصلاحات و سپس شوروی‌عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان به خصوص برای عبور از بحران و گذار از شرایط دشوار و امنیتی سال‌های پسا ۸۸ راهکاری کارآمد و گامی به جلو بود. گامی که نتایج مثبت آن در چند انتخابات اخیر مشاهده شد. اما بروز اختلافات و مشکلات جدی در شیوه تهیه فهرست نامزدهای انتخاباتی در انتخابات پنجمین دوره شوراها شهر نشان داد که عملکرد این شورا و ساختار و ترکیب آن دچار ضعف‌ها و نقایص جدی است که در صورت بی‌توجهی به آنها بیسم آن می‌رود که حتی نام و اعتبار جنابعالی نیز دیگر برای جذب آرای مردم موثر نیافتد. بنابراین انتظار می‌رفت که در فرصت کافی بایقمانده انتخابات

۱۳۹۸ و ۱۴۰۰، این نقایص با هدف افزایش فراگیری، کارایی و دموکراتیک‌تر کردن این نهاد و تقویت رویکرد جبهه‌ای آن مرتفع شود، اما شوربختانه اخباری که شنیده می‌شود حاکی از حکایت دیگری است.

جناب آقای خاتمی

هرچندسیاست‌ورزی جامعه‌محور در جبهه‌اصلاحات در سال ۸۸بیش از پیش عمده شدلیکن به نظر می‌رسد در جریان غیبت فعالان و کنگشگران سیاسی اصلاحات در مقطع پس از آن و در دهه ۹۰ طیف نیروهای کمتر سیاسی و یا کمتر متعهد به آرمان‌های اصلاحات – بوروکرات‌ها و محافظه‌کاران این جبهه – دست‌بالا را در مناسبات درونی آن پیدا کرده‌اند.درحالی‌که به باور ما و بسیاری دیگر گفتمان اصلاح‌طلبی گفتمان دموکراسی‌خواهی و توسعه سیاسی و البته گفتمان تغییر است؛ اما امروز شاهد رشد گونه‌ای از اصلاح‌طلبی هستیم که به نوعی سیاست ورزی صرفا بوروکراتیک، بی‌برنامه و تهی از آرمان به منظور جابجایی دریمان

حلقه‌ای محدود از مدیران سیاسی تقلیل پیدا کرده؛ حلقه‌های محدودی که شوربختانه‌گاه‌شاهد‌نشانه‌هایی از فساد و خویشاوندسالاری هم در میان آن‌ها هستیم. نیک می‌دانیم که اصلاحات اگر مایه و سرمایه‌ای دارد چه در جنبش همیشه تابان دوم خرداد و چه در جنبش همیشه سرفراز سبز که انتخابات و جمهوریت را در این کشور بیمه کرد، ناشی از حضور مردم و گروه‌های متکثر اجتماعی عم از جوانان، زنان، اقوام، مذاهب، دانشگاهیان، کارگران، فرهنگیان، هنرمندان، فعالان محیط زیست و… بوده است اما متأسفانه بسیاری از بوروکرات‌ها و اصلاح‌طلبان محافظه‌کار بیش از آن‌که مطالبه تغییر داشته باشند در بی حفظ وضع موجود و موقعیت خود هستند. اکنون شورای عالی اصلاح‌طلبان که باید محلی برای کنگشگران سیاسی دموکراسی‌خواه باشد در خطر تبدیل شدن به موضع استقرار دائمی بروکرات‌ها و تکنوکرات‌های محافظه‌کار دولتی قرار دارد، نتیجه هم البته معلوم است: فراکسیون امید در

مجلس که علی‌رغم برخی تک‌صداها و عملکرد مثبت و قابل تقدیر برخی از منتخبان لیست امید، به هیچ عنوان از ظرفیت‌های فراوان آن استفاده نشده است؛ فرآز و فرود در انتخاب شهردار تهران و ضعف در هماهنگ کردن شورای یکدست اصلاح‌طلب آن که می‌توانست کارویژه مدیریت شورای عالی باشد اما از چنین نفوذ و مدیریتی خیری نبود. از این رو گسترش حس عدم اعتماد عمومی به کارایی شورای عالی، غیبت بسیاری از چهره‌های موثر و مورد وثوق ملی و انتخاب افراد برای عضویت در این شورا با معیارهایی به جز سابقه موفق کار سیاسی و تشکیلاتی و قدرت تحلیلی و توان اجرایی در این عرصه، در کنار عدم وزن‌دهی واقعی به احزاب عضو که گاه در میان احزاب تک نفره و بی اثر در فضای سیاسی به چشم می‌خورند، باعث شده که نسبت به آینده این نهاد و مقبولیت آن نگرانی‌های زیادی وجود داشته باشد.

اگر در سال‌های اخیر به دلایل قابل فهم، قرار بر

بهره‌گیری از چهره‌های به اصطلاح سفید اصلاح‌طلب در لیست‌ها و مناصب و مدیریت‌های کلانی بود که در دسترس اصلاح‌طلبان قرار می‌گرفت؛ نسری این دیدگاه از «حوزه کارپردازی دولتی» به حوزه «کنشگری و سیاست‌ورزی اصلاح‌طلبانه»، جایی که دیگر سدهای حسرت و شورای نگهبان وجود ندارند، هر اصلاح‌طلب دلسوز و متعهد به آرمان‌های این جریان را نسبت به آینده مایوس می‌کند. از سوی دیگر به صراحت تاکید می‌کنیم که هیچ چهره شاخص ملی ۴۰ یا ۵۰ ساله‌ای سراغ نداریم که بتوان فرد او را بر جماعتی ترجیح داد و اصولا در مورد مصداقی یابی شخصیت‌های حقیقی متصف به صفت چهره ملی بایستی کاملا با تفسیر متضیق عمل کرد.

هم از این روست که انتشار اخباری مبنی بر برنامه‌ریزی برخی افراد برای آینده سیاسی خود و انتخابات آتی از طریق تبدیل این نهاد به یک ستاد انتخاباتی، حس ناخوشایند سوءاستفاده از موقعیت سیاسی را در میان بسیاری از هواداران جریان اصلاحات دامن می‌زند.

جناب آقای خاتمی

می‌دانیم که حضور شما به عنوان رهبر اصلاحات و چهره مورد وثوق همه گروه‌های این طیف تاکنون موجب تکرار پیروزی‌هایی در انتخابات مختلف شده است، اما نباید فراموش کرد جریان که توسعه سیاسی را به عنوان شعار اصلی و برنامه محوری خود انتخاب کرده است باید از «فردمحوری» به سوی «نهادمحوری» حرکت کند چرا که معلوم نیست همواره بتوان از سرمایه اجتماعی گرفتدر شما بهره برد. لذا از جنابعالی انتظار می‌رود که نسبت به شکل‌گیری اصولی سامان و سازمان سیاسی اصلاح‌طلبان، به نفعی که در نهاد عالی سیاست‌گذاری آن ۱– اصل انتخابی بودن و شکل‌گیری از پایین به بالا در راس امور باشد، ۲– این نهاد مشروعیت خود را از مشارکت تمامی فعالان ملی و منطقه‌ای واقعا اصلاح‌طلب کسب کند تا در شرایط خطیر از امکان ایستادگی های لازم برخوردار باشد، اهتمام ورزید و نیز از سهم‌خواهی افرادی که محدودیت‌های ایجاد شده برای چهره‌های مقاوم و شاخص اصلاح طلب را به عملی برای دوپینگ سیاسی خود بدل کرده‌اند، جلوگیری فرمایید. بدیهی است که اگر نهاد عالی جدید مبتنی بر معیارهای پیش گفته سامان نیابد، تصمیمات و سیاست‌های اتخاذ‌شده از سوی چنین شورایی یا قابل همراهی نخواهد بود و یا به سختی قابلیت دفاع خواهد داشت که جامعه اصلاحات را از اقبال و وسع پیشین محروم خواهد کرد.

بسر این اساس امضاکندندگان این نامه پیشنهاد می‌کنند که در جریان شکل‌گیری دور جدید شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان، با به عضویت آوردن چهره‌های ملی و امتحان پس داده که نماد اصلاح‌طلبی‌اند و سپردن مدیریت این شورا به یکی از شخصیت‌های مقاوم و ملی، نخست‌از گسترش احساس تقلیل اصلاح‌طلبی به محافظه‌کاری پیش‌گیری شود و در مرحله بعد به این شورا به مثابه شورایی موقت ماموریت داده شود، تا زمینه را برای شکل‌گیری نهاد ملی اصلاحات به عنوان یک سامانه سیاسی وحدت‌بخش میان اصلاح‌طلبان به نفعی که بیش از پیش مصلحتی باشد اقدام نمایند. چنین اقدامی نخستین گام در مسیر مبارک اصلاح اصلاحات خواهد بود.

در خاتمه برای جنابعالی تسلاوم خدمت به ملک و ملت را از خداندن منان خواستاریم و بار دیگر از تمامی زحمات شما در راه گسترش مردمسالاری، آزادی و اخلاقی در جامعه قدردانی می‌کنیم.

جبارزاده:

رفتار قانونی در تجمعات پیگرد ندارد

معاون سیاسی وزیر کشور تصریح کرد: در همین ماده دولت مکلف شده آیین‌نامه اجرایی برای آن تصویب کند که خوشبختانه آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی در ۲۹ اردیبهشت ماه سال جاری به وزارت کشور ابلاغ شد و بر اساس این آیین‌نامه برای برگزاری تجمع یا راهپیمایی مکان‌های مورد نظر تعیین شده است. جبارزاده یادآور شد: دبیران کل احزاب و در واقع متقاضیان باید تقاضای خود را حداقل سه روز کاری قبل از زمان برگزاری به فرمانداری و استانداری‌ها ارائه دهند و در قالب تکمیل کارپرگ درخواست خود را اعلام کنند که موضوع تجمع چیست، زمان، مکان و حتی اعلام اسامی سخنرانان را هم مشخص کنند.

وی در ادامه اظهار کرد: فرمانداری‌ها و استانداری‌ها هم موظف هستند پس از دریافت تقاضا بلافاصله موضوع را مورد بررسی قرار داده و موارد را به کمیسیون ماده ۱۰ احزاب ارسال کنند و دبیرخانه کمیسیون هم مکلف است جلسه فوق‌العاده‌ای را تشکیل دهد و در این جلسه که ۱۲ ساعت بعد از وصول تقاضا است نسبت به تقاضا رسیدگی صورت می‌گیرد. وی با اشاره به اینکه طبیعی است که چند حزب و یا تشکل نمی‌توانند در یک زمان تجمع داشته باشند، تاکید کرد: مسئول امنیت تجمعات و راهپیمایی‌های قانونی، نیروی

